

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 22. Sessio sexta. Marciano præsente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Hac Fidei Confessione perlecta, omnes Episcopi exclamarunt: *Hac Patrum Fides est! Metropolita sine omni mora subscribant! presentibus Magistratibus subscribant! quod bene definitum est, nullam dilationem patitur. Hac est Apostolorum Fides! banc omnes sequimur!* Magistratus dixerunt: *Quod Patres decreverunt, & omnibus probatur, ad Imperatoris aures deferetur.* Hic fuit Sessionis quintæ finis.

Sæculum V.
A. C. 451.

§. XXII.

Sessio Sexta. Marciano præsentate.

Triduo elapso, nempe octavo Kalendas Nov. seu 25. Octobr. Patres ad Sessionem Sextam convenerunt. Tum, in maxima Episcoporum frequentia, Marcianus Imperator, Magistratibus, qui alias adesse solebant, & quibusdam aliis, universim quatuor supra triginta, Purpuratis comitantibus, Concilium ingressus est. Orationem habuit ad Concilium lingua latina, nempe Romano Imperio propria, quam Interpretes verbis græcis reddebant. Dicebat; cum Concilium convocasset, propositum sibi fuisse, conservare Fidei puritatem, cui ab aliquo tempore quorundam perversi affectus, & avaritia, labem intulissent. (his verbis absque dubio Crysaphii sordida cupido notabatur) Subjungit; circa Mysterium

p. 573.

25. Octobr.

p. 576.

Hist. Eccles. Tom. VI. Rr In-

Sæculum V. A.C. 451. Incarnationis nihil aliud credendum, quam quod Patres Niceni, & S. Leo in sua epistola ad Flavianum, docuissent. Testatur, se Constantini exemplum secutum, voluisse Concilio interesse, ut Fidem confirmaret, non vero, ut Potentiam ostentaret. Patres deinde hortabatur, ut Fidem, sicut eam per Traditionem accepissent, sincere explicarent. Omnes Episcopi exclamarunt: *Plurimos annos Imperatori! diutissime vivat Imperatrix! longissimam vitam Principibus orthodoxis!* Tum Aetius Archidiaconus dixit: Formulam Fidei a Concilio editam ad manus sibi esse, & Imperatore jubente, legit. Illa nimirum erat Formula, quam pridie omnes Episcopi, centum quinquaginta sex numero sua manu signaverant, & in Capite Nomina Legatorum conspiciebantur. (*) Diogenes, Metropolita

(*) Die Worte des Herrn Fleury sind: *c'etoit celle du jour precedent, qui fut souscrite par tous les Evêques, au nombre de trois cent cinquante six, commençant par les Legats.* Der Protestant hat sie auf der 605. Seite, im 4. Theile, also gegeben: Das war diejenige, die bey letzterer Session abgefasset, und von 356. Bischöfen war unterzeichnet worden, worunter aber die Kayserlichen Commissarien oben an stunden. Das heisset ja seine liebe Leser betrügen. *Les Legats*, nämlich die Päpstlichen, nennt er Kayserliche Commissarien.

Sæculum V.
A.C. 451.

polita Cyzicenus, suo, & sex aliorum Episcoporum Suffraganeorum absentium nomine subscripserat. In hunc modum etiam Theodorus Tarsensis, & duodecim alii Metropolita, signum apposuerant.

Imperator quæsit, an totum Concilium in hanc Fidei Confessionem consensisset. Episcopi omnes exclamarunt: *Hæc omnium nostrum Fides est! omnes libere subscripsimus! omnes Catholici sumus!* His addebant vota plurima, & acclamationes in laudem Imperatoris, & Imperatricis, ipsum Nomine alterius Constantini, & ipsam secundæ Helenæ celebrantes.

p. 605.

Imperator dixit: *Jam, Fide Catholica satis explicata, justum, & æquum existimamus, ut in futurum omnis Divisionis tollatur occasio. Quisquis igitur, de Fide disputans, publice tumultum moverit, si homo privatae sortis fuerit, Civitate Imperii expelletur; si publico officio fungatur, eodem privabitur; si Clericus sit, deponetur, & pœnas ad arbitrium infligendas subibit.* Episcopi omnes exclamarunt: *vivat Imperator! vivat piissimus Princeps! Tu Ecclesiis periclitantibus subvenisti, tu Fidem labefactatam confirmasti! vivat Imperatrix! Deus Imperium vestrum defendat! Tu Hæreticos ejecisti! Anathema Nestorio, Eutyci, & Dioscoro!*

Imperator
in Concilio

Rr 2

Impe-

Sæculum V.

A. C. 451.

Imperator dixit: *Sunt quidam articuli, quos Honoris causa vestro Iudicio reservavimus, quod arbitravemur, id genus præcepta magis in Concilio per Canones, quam per Nostras Pragmaticas promulgari oportere.* Hos igitur Articulos, jubente Imperatore, Beronicianus Notarius legit; tres erant, primusque scriptus in hunc modum: *Eos, qui Bona Fide vitam Monasticam amplectuntur, merito honore prosequimur; quia vero sunt, qui sub specioso obtento Ecclesiæ, & Status pacem perturbant, statuitur, ne quis Monasterium ædificet, illius Civitatis Episcopo, & Loci Domino non consentientibus; Monachi vero sive in Civitatibus, sive in agris habitent, sub Episcopi Potestate sint, quiete vitam agant, jejuniis, & orationi unice vacent, nullis vel Ecclesiasticis, vel Sæcularibus negotiis implicentur, nisi exigente Necessitate id ipsis Episcopus præceperit. Item servos, nisi Dominorum voluntas id ratum habeat, in sua Monasteria suscipere nequeant.*

Articulus secundus hujus erat tenoris: *Quandoquidem non nulli Clerici, & Monachi amore sordidi lucelli Sæcularibus Negotiis se ingerunt, Concilium præcipit, ne quis Clericus alienæ villicationis curam, aut quamcunque administrationem in se suscipiat, dempto casu, quo ipsi Episcopus prædiorum Ecclesiæ curam commiserit.* Si
hat

bac prohibitionem contempta, quis vel per se, vel per alium, administrator extiterit, penis Ecclesiasticis castigabitur, & si contumax perseveret, sua Dignitate privabitur. In Articulo tertio legebantur sequentia: Clerici, qui uni Ecclesie serviunt, ad alterius Civitatis Ecclesiam destinari non possunt, sed in illa, in qua ordinati sunt, contenti vivant, nisi forte, qui Patria sua expulsi, ad aliam Ecclesiam transire coacti sunt. Si quis, non obstante hoc mandato, Clericum alterius Episcopi receperit, uterque tam Episcopus suscipiens, quam Clericus susceptus excommunicabitur, donec ad suam Ecclesiam redeat.

p. 612.

His tribus Articulis recitatis, Imperator eos Episcopo Anatolio in manus dedit, & post aliquas Acclamations, dixit: In Honorem S. Euphemie, & vestrae Sanctitatis, volumus, ut Civitas Calcedonensis, in qua S. Concilium congregatum fuit, Privilegiis Metropolitanae urbis gaudet; de cetero solum nomen habeat, ut Dignitas Metropolis Nicomediensis salvetur. Id Concilium acclamando probavit. Ad ultimum Patres subjiciebant:

Concilium
 Calcedo-
 nense.

Supplices rogamus, ut domum redire permittas! Imperator respondit: Scio vos tam longa commoratione fatigari, sed tres quatuorve dies adhuc sustinete, & negotia, quae placuerit, coram Magistratibus conficite, & confidite, vobis auxilium necessarium

Rr 3

vium

Sæculum V. *rium non defuturum. Nemo vestrum,*
 A. C. 451. *antequam omnia perfecta sint, discedat.*
 Hunc Sessio Sexta finem sortita est.

26. *Octobr.* Ultima Episcoporum verba, quibus
 dimissionem postulant, clare indicant,
 ipsorum opinione Concilium fuisse fini-
 tum, postquam de Formula Fidei conve-
 nissent, & eidem singuli sua subscriptio-
 ne debitam Auctoritatem tribuissent;
 tres etiam Canones, quos Imperator pro-
 posuerat, approbaverant. Itaque nihil
 ultra agendum credebant, quod univer-
 salis Ecclesiæ Bonum tangeret; ex Re-
 sponso Imperatoris quoque apparet, quod
 ipsos ob causas solummodo privatas Cal-
 cedone retinuerit. Hinc veteres existi-
 mabant, sex priores Sessiones, & sequen-
 tes, in quibus non amplius quæstio de
 Fide fuit, disparis valde auctoritatis esse.

Ep. 3. tom. 5. Hæc de istis Sessionibus Papæ Pelagii II,
Conc. p. 629. ad Episcopos Istriæ circa annum 586.
Evagr. 11. scribentis, Sententia fuit. Evagrius quo-
hist. c. ult. que, Historiæ Scriptor, illius ferme æta-
 tatis, dum Excerpta ex Concilio Calce-
 donensi refert, in sex prioribus Sessio-
 nibus multum moratur, & sequentium sum-
 mam paucis delibat. Uterque in Septi-
 ma Sessione ponit viginti septem Cano-
 nes, quos hodie Sessioni decimæ quintæ,
 in fine Concilii, subnexos legimus. Inte-
 rim non nulla adhucdum visuntur exem-
 pla, in quibus conclusionem Sessionis
 sextæ

Ap. Baluz.
Nova. Coll.
p. 1282. to. 5.

Sextæ sequuntur, & Pelagius Papa affirmat, si omnia accurate pensentur, dictos Canones illius Sessionis partem esse, quod alia dies non fuerit apposita, & Episcoporum præsentium nomina non conspiciantur. His observatis (fuisse autem observatu digna, docebunt secutura) Sessiones Concilii Calcedonensis secundum Editiones vulgares referre prosequar.

Sæculum V.
A.C. 451.

Conc. p. 630.

§. XXIII.

Sessio septima. Res inter Maximum, & Juvenalem componitur.

Concilii Calcedonensis Actus tres visuntur, qui pro septima, octava & nona Sessione habentur. In septima Magistratus dixerunt: *Imperator, Episcopis Maximo, & Juvenale suppliciter rogantibus, nobis mandavit, ut de Causa ipsorum cognosceremus. Ambo congressi, Pactum viva voce inierunt, quod nobis ab æquitate minime alienum videtur. Necessarium duximus, ut id ad Concilium referrent, & omnia vestro Consensu firmarentur.* Maximus Antiochenus dixit: *postquam diu tenuisset contentio, tandem inter Reverendissimum Episcopum Juvenalem, & me, convenit, ut S. Petri Sedi Antiochenæ utraque Phœnicia, & Arabia, Sedi vero Ierosolymitanæ triplex Palæstina, subjiciantur. Rogamus, ut istud Pactum, scripto Vestræ Amplitudinis, & Concilii Decreto,*

p. 613.

p. 616.

Rr 4

to,